

- и (другите) леки автомобили, които са на разположение на пазара за употребявани моторни превозни средства през 2010 г., и които за разлика от [въпросния] лек автомобил са пуснати в употреба за първи път след 30 май 2006 г., но понастоящем са сравними с него и са били (внесени и) регистрирани като нови или употребявани моторни превозни средства след 30 май 2006 г. (между 30 май 2006 г. и 2009 г.)?
2. За да се отговори на въпроса дали член 110 ДФЕС допуска облагане с ВРМ⁽¹⁾ при регистрацията на лекия автомобил през 2010 г., доколкото този данък е изчислен в зависимост от отделеното количество въглероден двуокис (според таблиците в член 9, параграф 1 от Закона за ВРМ), трябва ли тази част от данъка да се счита за нов данък, който следва да се разграничи от съществуващия до 1 февруари 2008 г. ВРМ, който от своя страна зависи изключително от цената по каталог, така че доколкото данъкът е изчислен въз основа на отделеното количество въглероден двуокис, сравнение с (подобни) употребявани моторни превозни средства, регистрирани преди 1 януари 2010 г., не е относимо?
3. В случай, че се приеме че не е налице нов данък по смисъла на въпрос II: Фактът, че леките автомобили, сравними с [въпросния], пуснати в употреба за първи път преди 1 февруари 2008 г. и внесени и регистрирани като употребявани моторни превозни средства в периода между 1 февруари 2008 г. и 31 декември 2009 г., не са обложени с данък, изчислен според количеството отделен въглероден двуокис (съгласно член 9ба от Закона за ВРМ, който е в сила през този период), докато с този данък, изчислен според количеството отделен въглероден двуокис, се облагат при регистрацията през посочения по-горе период моторните превозни средства, пуснати в употреба за първи път след 1 февруари 2008 г., но понастоящем сравними с [въпросния] лек автомобил, противоречи ли съгласно член 110 ДФЕС на облагане с ВРМ при регистрацията на лекия автомобил през 2010 г., доколкото този данък е изчислен в зависимост от количеството отделен въглероден двуокис (в съответствие с таблиците в член 9, параграф 1 от Закона за ВРМ)?

⁽¹⁾ Belasting personenauto's en motorrijwielen (данък, с който се облагат леките автомобили и мотоциклетите).

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Salamanca (Испания) на 8 октомври 2012 г. — Josune Esteban García

(Дело С-451/12)

(2012/С 399/20)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Salamanca

Страни в главното производство

Ищец: Josune Esteban García

Преюдициален въпрос

1. Дали членове 4 ДФЕС, 12 ДФЕС, 114 ДФЕС и 169 ДФЕС и член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с Директива 93/13⁽¹⁾ и практиката на Съда относно високото ниво на защита на интересите на потребителите, както и относно полезното действие на директивите и принципите на равностойност и ефективност, допускат Audiencia Provincial в качеството ѝ на национална въззивна юрисдикция да разгледа, въпреки липсата на вътрешноправна норма, жалбата срещу решението на първоинстанционния съд, с което на съда по седалището на ответника се предоставя териториалната компетентност за разглеждане на иска за връщане на сума вследствие на твърдяно неизпълнение от страна на същия на сключен по интернет договор?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 10 октомври 2012 г. — Pro Med Logistik GmbH/Finanzamt Dresden-Süd

(Дело С-454/12)

(2012/С 399/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pro Med Logistik GmbH

Ответник: Finanzamt Dresden-Süd

Преюдициални въпроси

1. Като се има предвид принципът на неутралитет, допускат ли член 12, параграф 3, буква а), трета алинея във връзка с пета категория от приложение 3 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година⁽¹⁾ и член 98, параграф 1 във връзка с категория 5) от приложение III към Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година⁽²⁾ национална правна уредба, предвиждаща намалена ставка на ДДС за таксиметров превоз на пътници на близки разстояния, докато за превоза на пътници на близки разстояния с така наречените коли под наем се прилага общата ставка на ДДС?

2. При отговора на първия въпрос от значение ли е дали пътуванията се осъществяват въз основата на специални споразумения, сключени при почти идентични условия с големи клиенти от предприятия за предоставяне на превоз с наемни, съответно с таксиметрови автомобили и от предприятия за отдаване на коли под наем?

- (¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — общ система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).
 (2) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 10 октомври 2012 г. — Karin Oertel/Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

(Дело С-455/12)

(2012/С 399/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Karin Oertel

Отговорник: Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

Преюдициален въпрос

Като се има предвид принципът на неутралитет, допуска ли член 12, параграф 3, буква а), трета алинея във връзка с пета категория от приложение 3 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година (¹) национална правна уредба, предвиждаща намалена ставка на ДДС за таксиметров превоз на пътници на близки разстояния, докато за превоза на пътници на близки разстояния с така наречените коли под наем се прилага общата ставка на ДДС?

- (¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — общ система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) след последните изменения.

Преюдициално запитване, отправено от Østre Landsret (Дания) на 16 октомври 2012 г. — Copydan Båndkopi/Nokia Danmark A/S

(Дело С-463/12)

(2012/С 399/23)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Copydan Båndkopi

Отговорник: Nokia Danmark A/S

Преюдициални въпроси

- Съвместимо ли е с Директива 2001/29/ЕО (¹) държавите членки да имат законодателство, което гарантира възнаграждение за притежателите на правата за възпроизвеждане, направено с използване на следните източници:
 - файлове, за които въпросната употреба е одобрена от притежателите на права и за нея плаща клиентът (например, лицензирано съдържание от онлайн магазини);
 - файлове, за които въпросната употреба е одобрена от притежателите на права и за нея не плаща клиентът (лицензирано съдържание, например във връзка с маркетингово действие);
 - собствен на ползвателя DVD, CD, MP3 плеър, компютър и др., където не са приложени ефективни технологични мерки;
 - собствен на ползвателя DVD, CD, MP3 плеър, компютър и др., където са приложени ефективни технологични мерки;
 - DVD, CD, MP3 плеър, компютър и др. на трета страна;
 - незаконно копирани произведения от интернет или други източници;
 - файлове, копирани законно по някакъв друг начин, например от интернет (от законни източници, където няма предоставен лиценз)?
- Как трябва да се вземат предвид ефективните технологични мерки (вж. член 6 от Директивата) в законодателството на държавите членки относно възнагражденията на притежателите на права (вж. член 5, параграф 2, буква б) от Директивата)?
- При изчисляването на обезщетение за копиране за лично ползване (вж. член 5, параграф 2, буква б) от Директивата), какво представлява „случаи, в които накръняването на титуляра на права е минимално“, както е посочено в съображение 35 от преамбула на Директивата, с резултата, че няма да е съвместимо с Директивата държавите членки да имат законодателство, което предвижда възнаграждение за притежателите на права за такова възпроизвеждане за лично ползване (вж. във връзка с това проучването, споменато в част 2 по-горе)?